Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (åttonde avdelningen)

den 6 mars 2025*

”Begäran om förhandsavgörande – Europeiska unionens egna medel – Skydd av unionens finansiella intressen – Förordning (EU) nr 1299/2013 – Särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete – Artikel 27 – Återkrav från den samordnande stödmottagaren av utbetalade belopp till följd av en oriktighet – Genomförandeförordning (EU) nr 447/2014 – Instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) – Särskilda tillämpningsföreskrifter – Artiklarna 40 och 46 – Finansiell korrigering vid oriktigheter – Beslut om finansiell korrigering riktat till en annan stödmottagare än den samordnande stödmottagaren – Den samordnande stödmottagarens rätt att delta i administrativa och rättsliga förfaranden avseende detta beslut – Artiklarna 41 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna”

I mål C-620/23,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Administrativen sad Sofia-oblast (Förvaltningsdomstolen i provinsen Sofia, Bulgarien) genom beslut av den 21 september 2023, som inkom till domstolen den 6 oktober 2023, i målet

”Nov Zhivot 1919” NCh

mot

Rakovoditel na Upravlyavashtia organ na programata za transgranichno satrudnichestvo Interreg-IPP,

meddelar

DOMSTOLEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av ordföranden på nionde avdelningen N. Jääskinen, tillika tillförordnad ordförande på åttonde avdelningen, samt domarna M. Gavalec (referent) och J. Passer,

generaladvokat: T. Ćapeta,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

* Rättegångsspråk: bulgariska.

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– Europeiska kommissionen, genom D. Drambozova, C. Ehrbar och J. Hradil, samtliga i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 40 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 447/2014 av den 2 maj 2014 om särskilda tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 om inrättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) (EUT L 132, 2014, s. 32) och av artiklarna 41 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

2 Begäran har framställts i ett mål mellan ”Nov Zhivot 1919” och Rakovoditel na Upravlyavashtia organ na programata za transgranichno satrudnichestvo Interreg-IPP (chef för den förvaltningsmyndigheten för det gränsöverskridande samarbetsprogrammet Interreg IPA, Bulgarien) (nedan kallad förvaltningsmyndigheten). Målet rör ett beslut genom vilket denna myndighet antog en finansiell korrigering till följd av en oriktighet som konstaterats vid genomförandet av ett projekt som finansierats av Europeiska unionens fonder.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Förordning (EG) nr 1299/2013

3 I artikel 27 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete (EUT L 347, 2013, s. 259), med rubriken ”Budgetåtaganden, betalningar och återkrav”, föreskrivs följande:

”…

2. Den förvaltande myndigheten ska se till att alla belopp som har utbetalats oriktigt återkrävs från den samordnande eller enda stödmottagaren. Stödmottagarna ska återbetala alla felaktigt utbetalda belopp till den samordnande stödmottagaren.

3. Om den samordnande stödmottagaren inte lyckas utverka en återbetalning från andra stödmottagare eller om den förvaltande myndigheten inte lyckas utverka en återbetalning från den samordnande eller enda stödmottagaren, ska den medlemsstat eller det tredjeland på vars territorium stödmottagaren är belägen eller, i fråga om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete, registrerad återbetala alla felaktigt utbetalda belopp till den förvaltande myndigheten.

Den förvaltande myndigheten ska ansvara för att de berörda beloppen återbetalas till unionens allmänna budget, i enlighet med ansvarsfördelningen mellan de deltagande medlemsstaterna enligt samarbetsprogrammet.”

Förordning (EG) nr 1303/2013

4 I skäl 65 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 2013, s. 320) anges följande:

”Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att garantera att deras förvaltnings- och kontrollsystem inrättas och fungerar på bästa sätt för att försäkra att de europeiska struktur- och investeringsfonderna [ESI] används på ett lagligt och korrekt sätt. …”

5 I artikel 2 led 36 i denna förordning föreskrivs följande:

”I denna förordning avses med

…

36. oriktighet: överträdelse av unionsrätten eller nationell rätt som avser dess genomförande och som är följden av en handling eller en underlåtenhet av en ekonomisk aktör som medverkar till genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna och som har lett eller skulle ha kunnat leda till en negativ ekonomisk effekt för unionens budget genom att budgeten belastas med en felaktig utgift”.

6 I artikel 143 i förordningen, med rubriken ”Medlemsstaternas finansiella korrigeringar”, föreskrivs följande:

”1. Medlemsstaterna ska ha det huvudsakliga ansvaret för att utreda oriktigheter för att göra de nödvändiga finansiella korrigeringarna och återkraven. Om det rör sig om en systembetingad oriktighet, ska medlemsstaten utvidga sina utredningar till att omfatta samtliga insatser som kan vara berörda.

2. Medlemsstaterna ska göra de finansiella korrigeringar som krävs i samband med att enskilda eller systembetingade oriktigheter upptäcks i insatser eller operativa program. Finansiella korrigeringar innebär att det offentliga stödet till en insats eller ett operativt program ställs in helt eller delvis. Medlemsstaten ska ta hänsyn till oriktigheternas art och allvar och till den ekonomiska förlusten för fonderna eller [Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF)] och göra en proportionell korrigering. Finansiella korrigeringar ska föras in i redovisningen av den förvaltande myndigheten för det räkenskapsår då innehållandet beslutades.

…”

Genomförandeförordning nr 447/2014

7 Artikel 6 i genomförandeförordning nr 447/2014, med rubriken ”Finansieringsbeslut och finansieringsöverenskommelser”, har följande lydelse:

”…

3. I finansieringsöverenskommelserna ska bland annat anges villkoren för hur IPA II-stödet ska förvaltas, inklusive tillämpliga genomförandebestämmelser, stödnivåer, tidsfrister för genomförandet samt bestämmelser om stödberättigande utgifter. …

4. Finansieringsöverenskommelser för program för gränsöverskridande samarbete i enlighet med avdelning VI kapitel II får också undertecknas av den medlemsstat som står som värd för förvaltningsmyndigheten för det berörda programmet. …”

8 Avdelning VI i denna genomförandeförordning, med rubriken ”Gränsöverskridande samarbete”, innehåller ett kapitel II, med rubriken ”Gränsöverskridande samarbete mellan medlemsstater och IPA II-stödmottagare”, i vilket artikel 33 i genomförandeförordningen ingår. Denna artikel har följande lydelse:

”1. När det gäller medlemsstater som deltar i ett program för gränsöverskridande samarbete enligt detta kapitel, särskilt den medlemsstat där förvaltningsmyndigheten kommer att vara belägen, ska bestämmelserna rörande målet Europeiskt territoriellt samarbete i [förordning nr 1303/2013] och [förordning nr 1299/2013] vara tillämpliga i enlighet med detta kapitel. Om det i dessa bestämmelser hänvisas till [ESI-fonderna] såsom dessa definieras i artikel 1 i förordning … nr 1303/2013 ska även IPA II-stöd anses omfattas vid tillämpningen av detta kapitel.

2. När det gäller IPA II-stödmottagare som deltar i ett program för gränsöverskridande samarbete enligt detta kapitel ska bestämmelserna som rör det europeiska territoriella samarbetet vara tillämpliga i enlighet med detta kapitel, utan att detta påverkar motiverade undantag enligt relevant finansieringsöverenskommelse.”

9 I artikel 40 i samma genomförandeförordning, med rubriken ”Stödmottagare”, föreskrivs följande:

”1. Om en insats som genomförs inom ramen för ett program för gränsöverskridande samarbete har två eller flera stödmottagare ska mottagarna tillsammans utse en av dessa till att vara samordnande stödmottagare.

2. Den samordnande stödmottagaren ska ha följande uppgifter:

a) Fastställa arrangemangen med andra stödmottagare i ett avtal som innehåller bestämmelser bland annat om garantier för sund ekonomisk förvaltning av de medel som har beviljats för insatsen, inbegripet system för återkrav av felaktigt utbetalda belopp.

b) Åta sig ansvaret för att se till att hela insatsen genomförs.

c) Se till att utgifter som stödmottagarna redovisar verkligen hänför sig till genomförandet av insatsen och motsvarar den verksamhet som alla stödmottagare kommit överens om samt överensstämmer med det dokument som förvaltningsmyndigheten lämnat i enlighet med punkt 6.

d) Se till att de utgifter som redovisas av andra mottagare har kontrollerats av en kontrollant, om denna kontroll inte utförts av förvaltningsmyndigheten i enlighet med artikel 23.1 i förordning … nr 1299/2013.

3. Om inte annat anges i de arrangemang som avses i punkt 2 a, ska den samordnande stödmottagaren se till att de övriga stödmottagarna får det totala offentliga stödbeloppet så snart som möjligt och i dess helhet. Inga belopp får dras av eller hållas inne och inga särskilda avgifter eller andra avgifter med motsvarande effekt som kan minska beloppen till andra stödmottagare får tas ut.

4. Den samordnande eller enda stödmottagaren ska vara belägen i ett deltagande land.

5. Utan hinder av artikel 39.2 i denna förordning får en europeisk gruppering för territoriellt samarbete som inrättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 [av den 5 juli 2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) (EUT L 210, 2006, s. 19)] eller andra rättsliga enheter som inrättas i enlighet med något av de deltagande ländernas lagstiftning ansöka om en insats som enda stödmottagare under förutsättning att den inrättats av myndigheter och offentliga organ från minst två deltagande länder.

6. Förvaltningsmyndigheten ska förse den samordnande eller enda stödmottagaren för varje insats med ett dokument som beskriver stödvillkoren för insatsen, inbegripet de särskilda krav som gäller för de produkter eller tjänster som ska levereras inom insatsen samt finansieringsplanen och tidsfristen för genomförandet.”

10 I artikel 46 i genomförandeförordning nr 447/2014, med rubriken ”Ekonomisk förvaltning, återtaganden, granskning och godkännande av räkenskaper, avslutande och finansiella korrigeringar”, föreskrivs följande i punkt 6:

”Artiklarna 85, 122.2 och 143–147 i förordning … nr 1303/2013 om finansiella korrigeringar och återkrav ska tillämpas. Artikel 27.2 och 27.3 i förordning (EG) nr 1299/2013 ska också tillämpas.”

Förordning (EU, Euratom) 2018/1046

11 I artikel 61 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 2018, s. 1), med rubriken ”Intressekonflikter”, föreskrevs följande:

”1. Aktörer i budgetförvaltningen i den mening som avses i kapitel 4 i denna avdelning och andra personer, inklusive nationella myndigheter på alla nivåer, som medverkar i genomförandet av budgeten inom ramen för direkt, indirekt och delad förvaltning, inbegripet förberedande åtgärder, revisioner eller kontroller, får inte utföra handlingar som kan leda till en konflikt mellan deras egenintresse och unionens intresse. De ska också vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att en intressekonflikt uppstår vid utförandet av uppgifter inom deras behörighet och för att åtgärda situationer som ur objektiv synvinkel kan uppfattas som en intressekonflikt.

2. Om det föreligger risk för en intressekonflikt som inbegriper en anställd vid en nationell myndighet, ska personen i fråga underrätta sin närmaste överordnade. Om en sådan risk föreligger för en anställd som omfattas av tjänsteföreskrifterna ska personen i fråga underrätta den berörda delegerade utanordnaren. Den berörda närmaste överordnade eller den berörda delegerade utanordnaren ska skriftligen fastställa om en intressekonflikt föreligger. Om en intressekonflikt konstateras ska tillsättningsmyndigheten eller den berörda nationella myndigheten säkerställa att personen i fråga avbryter all verksamhet i ärendet. Den berörda delegerade utanordnaren eller den berörda nationella myndigheten ska säkerställa att eventuella ytterligare lämpliga åtgärder vidtas i enlighet med tillämplig rätt.

3. Vid tillämpning av punkt 1 anses en intressekonflikt föreligga om en aktör i budgetförvaltningen eller en annan person enligt punkt 1 av familjeskäl, känslomässiga skäl, skäl som hänger samman med politisk eller nationell koppling, ekonomiskt intresse eller något annat direkt eller indirekt personligt intresse sätter en opartisk och objektiv tjänsteutövning på spel.”

Bulgarisk rätt

12 I artikel 70.1 i Zakon za upravlenie na sredstvata ot evropeyskite fondove pri spodeleno upravlenie (lag om förvaltning av medel från europeiska fonder med delad förvaltning, DV nr 101 av den 22 december 2015), i den lydelse som är tillämplig i det nationella målet, föreskrivs följande:

”Ekonomiskt stöd från medel från europeiska fonder med delad förvaltning kan helt eller delvis dras in genom en finansiell korrigering av följande skäl:

1. om det föreligger en intressekonflikt i den mening som avses i artikel 61 i förordning [2018/1046] med avseende på stödmottagaren,

…”

13 Artikel 73.1 i denna lag har följande lydelse:

”Den finansiella korrigeringen ska, vad gäller grund och belopp, fastställas genom ett motiverat beslut av chefen för den förvaltningsmyndighet som har godkänt projektet.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

14 Den 4 november 2020 ingicks ett bidragsavtal mellan förvaltningsmyndigheten och Opština Babušnica (kommunen Babušnica, Serbien), som är den samordnande partnern. Syftet med avtalet var att förvaltningsmyndigheten skulle bevilja ett bidrag för genomförandet av projektet ”Gränsöverskridande kulturnätverk för en gemensam framtid”, vilket finansierades med tillämpning av programmet för gränsöverskridande samarbete Interreg IPA Bulgarien-Serbien 2014–2020 inom ramen för IPA II.

15 I egenskap av samordnande partner och i enlighet med artikel 1 i avtalet erhöll kommunen Babušnica den aktuella finansieringen och tog på sig ansvaret för att genomföra projektet. I detta sammanhang var den kommunen ansvarig gentemot förvaltningsmyndigheten för alla

oriktigheter som hade begåtts, inbegripet dem som hade begåtts av partnerna, och för återbetalning av samtliga belopp som skulle betalas till denna myndighet i händelse av oriktigheter.

16 Nov Zhivot 1919 är partner i det nämnda projektet.

17 Den 27 april 2021 ingick Nov Zhivot 1919 ett tjänsteavtal med tjänsteleverantören ”Tsentar za profesionalno obuchenie i orientirane” EOOD inom ramen för genomförandet av samma projekt.

18 Efter en underrättelse om misstänkta oegentligheter konstaterade förvaltningsmyndigheten att det förelåg en intressekonflikt, i den mening som avses i artikel 61 i förordning 2018/1046, mellan en person som Nov Zhivot 1919 hade utsett som samordnare för det aktuella projektet och en person med anknytning till tjänsteleverantören.

19 Eftersom förvaltningsmyndigheten hade kvalificerat denna intressekonflikt som en ”oriktighet” i den mening som avses i artikel 2 led 36 i förordning nr 1303/2013, vidtog chefen för denna myndighet, genom beslut av den 20 april 2023 (nedan kallat beslutet om finansiell korrigering av den 20 april 2023), en finansiell korrigering med avseende på Nov Zhivot 1919, motsvarande 100 procent av de stödberättigande utgifter som finansierats av ESI-fonderna enligt det tjänsteavtal som nämnts i punkt 17 ovan.

20 Nov Zhivot 1919 överklagade detta beslut till Administrativen sad Sofia-oblast (Förvaltningsdomstolen i provinsen Sofia, Bulgarien), som är den hänskjutande domstolen, och bestred att det förelåg en sådan intressekonflikt.

21 Den hänskjutande domstolen har påpekat att den berörda förvaltningsmyndigheten, enligt nationell rättspraxis, är behörig att fastställa en oriktighet som begåtts av stödmottagare som är etablerade i Republiken Bulgarien och följaktligen besluta om en finansiell korrigering, såsom har skett i förevarande fall. Denna behörighet omfattar enligt den hänskjutande domstolen både oriktigheter som begåtts av en samordnande stödmottagare eller en samordnande partner och oriktigheter som begåtts av en annan stödmottagare eller partner än den samordnande stödmottagaren eller den samordnande partnern. Denna behörighet är emellertid territoriellt begränsad, eftersom det krävs att den som gjort sig skyldig till oriktigheten är etablerad i Republiken Bulgarien.

22 Den hänskjutande domstolen har i detta avseende angett att den samordnande partnern, till vilken beslutet om finansiell korrigering av den 20 april 2023 inte riktades, i det mål som anhängiggjorts vid den varken deltog i det administrativa förfarandet för fastställande av denna finansiella korrigering eller i domstolsförfarandet om ogiltigförklaring av denna, på grund av att partnern är etablerad i Republiken Serbien.

23 Eftersom denna samordnande partner har tagit på sig ansvaret för genomförandet av hela det aktuella projektet, inbegripet de oriktigheter som begåtts av parterna i det bidragsavtal som nämnts i punkt 14 ovan, berörs den omedelbart av beslutet om finansiell korrigering av den 20 april 2023. För att avgöra denna tvist är det således nödvändigt att fastställa huruvida beslutet borde ha riktats till nämnda samordnande partner och, i förekommande fall, huruvida denna borde ha tillförsäkrats en rätt att delta i det administrativa förfarande som ledde till antagandet av nämnda beslut och i domstolsförfarandet angående ogiltigförklaring av detta.

24 Mot denna bakgrund beslutade Administrativen sad Sofia-oblast (Förvaltningsdomstolen i privinsen Sofia) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:

”1) Utgör artikel 40 i [genomförandeförordning nr 447/2014] inte hinder mot att fastställa en finansiell korrigering till nackdel för en ekonomisk aktör som påstås ha begått en överträdelse i form av en oriktighet i en situation som rör gränsöverskridande samarbete mellan en medlemsstat och en stödmottagare inom ramen för ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) för tidsperioden 2014–2020, men där vederbörande inte är den samordnande stödmottagaren och därför inte bär ansvar för genomförandet av insatsen?

2) För det fall den första frågan ska besvaras jakande: Garanterar artiklarna 41 och 47 i [stadgan om de grundläggande rättigheterna] i sådana fall av gränsöverskridande samarbete den samordnande stödmottagarens rätt att delta i förfarandet för fastställande av en finansiell korrigering och i domstolsförfarandet för att överklaga detta förvaltningsbeslut, oberoende av dennes geografiska läge i förhållande till den myndighet som ansvarar för den finansiella korrigeringen inom ramen för det berörda programmet för gränsöverskridande samarbete och tillåter nämnda bestämmelser en sådan begränsning av möjligheterna att delta i förfarandet som föreskrivs i den nationella rättspraxis som anförts i det nationella målet?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

25 Det ska inledningsvis påpekas att den hänskjutande domstolen i sin första fråga uttryckligen har hänvisat till artikel 40 i genomförandeförordning nr 447/2014. Denna artikel återfinns i kapitel II, med rubriken ”Gränsöverskridande samarbete mellan medlemsstater och IPA II-stödmottagare”, i avdelning VI i genomförandeförordningen, med rubriken ”Gränsöverskridande samarbete”. Detta kapitel innehåller artikel 46, med rubriken ”Ekonomisk förvaltning, återtaganden, granskning och godkännande av räkenskaper, avslutande och finansiella korrigeringar”. I punkt 6 andra meningen i den artikeln föreskrivs bland annat att även artikel 27.2 i förordning nr 1299/2013 ska tillämpas.

26 Den hänskjutande domstolen ska således anses ha ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida artikel 40 och artikel 46.6 i genomförandeförordning nr 447/2014, jämförda med artikel 27.2 i förordning nr 1299/2013, ska tolkas så, att de utgör hinder för att en förvaltningsmyndighet som är etablerad i en medlemsstat och som deltar i ett program för gränsöverskridande samarbete inom ramen för IPA II riktar ett beslut om finansiell korrigering endast till en ekonomisk aktör som har gjort sig skyldig till en oriktighet, i den mening som avses i artikel 2 led 36 i förordning nr 1303/2013, när en samordnande stödmottagare, som är ansvarig för genomförandet av hela insatsen i fråga inbegripet återbetalning av alla felaktigt utbetalda belopp, har utsetts inom ramen för detta program, men inte är etablerad i den medlemsstaten.

27 Domstolen erinrar inledningsvis om att enligt artikel 2 led 36 i förordning nr 1303/2013 avses med oriktighet, i den mening som avses i denna bestämmelse, varje överträdelse av unionsrätten eller nationell rätt som avser dess genomförande och som är följden av en handling eller en underlåtenhet av en ekonomisk aktör som medverkar till genomförandet av ESI-fonderna och som har lett eller skulle ha kunnat leda till en negativ ekonomisk effekt för unionens budget genom att budgeten belastas med en felaktig utgift.

28 I artikel 143.1 i förordning nr 1303/2013, som är tillämplig enligt artikel 46.6 första meningen i genomförandeförordning nr 447/2014, föreskrivs bland annat att medlemsstaterna ska ha det huvudsakliga ansvaret för att utreda oriktigheter för att göra de nödvändiga finansiella korrigeringarna och återkraven. För detta ändamål ska medlemsstaterna, såsom anges i artikel 143.2, göra de finansiella korrigeringar som krävs i samband med att enskilda eller systembetingade oriktigheter upptäcks i insatser eller operativa program.

29 Det finns emellertid inte någon bestämmelse i förordning nr 1303/2013 som innehåller bestämmelser om hur mottagarna av en rättsakt om finansiell korrigering ska definieras.

30 Det ska i detta hänseende erinras om att skyldigheten att återbetala en förmån som erhållits på ett otillbörligt sätt genom en oriktighet inte utgör en sanktion, utan endast är en följd av konstaterandet att villkoren för att erhålla den förmån som följer av unionsbestämmelserna inte har iakttagits, vilket innebär att förmånen har erhållits otillbörligen (dom av den 1 oktober 2020, Elme Messer Metalurgs, C-743/18, EU:C:2020:767, punkt 64 och där angiven rättspraxis).

31 Av detta följer att återbetalning av en förmån som erhållits på ett otillbörligt sätt genom en oriktighet, i den mening som avses i artikel 2 led 36 i förordning nr 1303/2013, inte nödvändigtvis måste krävas av det organ som har gjort sig skyldig till en sådan oriktighet.

32 I artikel 40 i genomförandeförordning nr 447/2014, med rubriken ”Stödmottagare”, föreskrivs dessutom i punkt 1 att om en insats som genomförs inom ramen för ett program för gränsöverskridande samarbete har två eller flera stödmottagare ska mottagarna tillsammans utse en av dessa till att vara samordnande stödmottagare. Den sistnämnda ansvarar enligt artikel 40.2 b för genomförandet av hela insatsen. Dessutom föreskrivs i artikel 40.2 c att den samordnande stödmottagaren ska se till att utgifter som stödmottagarna redovisar verkligen hänför sig till genomförandet av insatsen och motsvarar den verksamhet som alla stödmottagare kommit överens om samt överensstämmer med det dokument som förvaltningsmyndigheten lämnat i enlighet med artikel 40.6.

33 Enligt den sistnämnda bestämmelsen ska förvaltningsmyndigheten förse den samordnande eller enda stödmottagaren för varje insats, när denna uppfyller villkoren i artikel 40.5 i genomförandeförordningen, med ett dokument som beskriver stödvillkoren för insatsen, inbegripet de särskilda krav som gäller för de produkter eller tjänster som ska levereras inom insatsen samt finansieringsplanen och tidsfristen för genomförandet.

34 Av detta följer att den samordnande stödmottagaren, till skillnad från andra stödmottagare, har ett särskilt förhållande till förvaltningsmyndigheten, för vilken den samordnande stödmottagaren är den direkta kontaktpersonen.

35 Denna tolkning stöds av artikel 27.2 i förordning nr 1299/2013, i vilken det föreskrivs att förvaltningsmyndigheten ska se till att alla belopp som betalats ut till följd av en oriktighet ska återkrävas från den samordnande stödmottagaren eller den enda stödmottagaren och att stödmottagarna ska återbetala alla felaktigt utbetalda belopp till den samordnande stödmottagaren.

36 När en samordnande stödmottagare har utsetts i enlighet med artikel 40 i genomförandeförordning nr 447/2014 är förvaltningsmyndigheten således skyldig att återkräva alla belopp från den samordnande stödmottagaren och inte från en annan stödmottagare.

37 I förevarande fall framgår det av handlingarna i målet att kommunen Babušnica ingick ett bidragsavtal med förvaltningsmyndigheten, att kommunen utsågs till samordnande partner och att kommunen i denna egenskap var ansvarig inför förvaltningsmyndigheten för alla oriktigheter och för att återbetala samtliga belopp som förvaltningsmyndigheten hade rätt till med anledning av oriktigheter, medan oriktigheten i fråga hade begåtts av Nov Zhivot 1919, som är en partner inom ramen för projektet ”gränsöverskridande kulturellt nätverk för en gemensam framtid”.

38 Med hänsyn till det ekonomiska ansvar som enligt artikel 27.2 i förordning nr 1299/2013 åvilar den samordnande stödmottagaren och som består i att återbetala alla felaktigt utbetalda belopp, och med hänsyn till att en sådan stödmottagare är en direkt kontaktperson för förvaltningsmyndigheten i fråga, konstaterar domstolen att när ett beslut om finansiell korrigering direkt påverkar en samordnande stödmottagares intressen, ska detta beslut riktas till den samordnande stödmottagaren.

39 Den av den hänskjutande domstolen åberopade omständigheten att förvaltningsmyndigheten inte är behörig att rikta en finansiell korrigering till den berörda samordnande stödmottagaren, det vill säga kommunen Babušnica, kan inte ändra denna skyldighet.

40 Mot bakgrund av det ovan anförda ska den första frågan besvaras enligt följande. Artikel 40 och artikel 46.6 i genomförandeförordning nr 447/2014, jämförda med artikel 27.2 i förordning nr 1299/2013, ska tolkas så, att de utgör hinder för att en medlemsstats förvaltningsmyndighet som deltar i ett program för gränsöverskridande samarbete inom ramen för IPA II riktar ett beslut om finansiell korrigering endast till en ekonomisk aktör som har gjort sig skyldig till en oriktighet, i den mening som avses i artikel 2 led 36 i förordning nr 1303/2013, när en samordnande stödmottagare, som är ansvarig för genomförandet av hela insatsen i fråga inbegripet återbetalning av alla felaktigt utbetalda belopp, har utsetts inom ramen för detta program, men inte är etablerad i den medlemsstaten.

Den andra frågan

41 Med hänsyn till svaret på den första frågan saknas anledning att besvara den andra frågan.

Rättegångskostnader

42 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (åttonde avdelningen) följande:

Artikel 40 och artikel 46.6 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 447/2014 av den 2 maj 2014 om särskilda tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 om inrättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II), jämförda med artikel 27.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete,

ska tolkas så,

att de utgör hinder för att en medlemsstats förvaltningsmyndighet som deltar i ett program för gränsöverskridande samarbete inom ramen för instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II) riktar ett beslut om finansiell korrigering endast till en ekonomisk aktör som har gjort sig skyldig till en oriktighet, i den mening som avses i artikel 2 led 36 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006, när en samordnande stödmottagare, som är ansvarig för genomförandet av hela insatsen i fråga inbegripet återbetalning av alla felaktigt utbetalda belopp, har utsetts inom ramen för detta program, men inte är etablerad i den medlemsstaten.

Underskrifter